

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 54.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563625463152.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: De to Baronesser

Man gaaer til Taffels, Champagnen knalder. *Holger* er lykkelig som en Gud, veltalende, leende, og idet han atter træder ind i Dandsesalen med *Clara*, er en Beslutning fattet; før Ballet ender maa hun vide hans Følelser, vide at han elsker hende, at hun er hans første, stærke Kjærlighed; han har Mod, han har Villie, det maa siges. Og i dette Øieblik sover *Herman* rolig hjemme, i dette Øieblik grunder *Frederik* paa, om han skal eller ikke skal kjøre *Clara* i Kane imorgen Middag, den store Kanetour til *Bellevue*. Dandsemelodier ere for den Forstemte tunge Sør, der gjøre hans Humeur endnu mere til Vrag, men den Livsglade løfte de kun endnu høiere. *Clara* har ganske glemt *Hermans* morsomme, geniale Billeder, glemt *Frederiks* livfulde Skildringer af hans Søtour, dem hun før med saa megen Henrykkelse lyttede til. *Holger* er den bedste Dandser, af Alle den Opmærksomste, den Elskværdigste.